

Sygn. akt II Ka 764/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Patrycji Klimiuk – Romaniuk

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2023 r.

sprawy **G. W.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 26 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 896/22

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 140 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 764/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 26 kwietnia 2023 r. sygn. akt II K 896/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>I. mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 2 § 2, 4, 7, 410 k.p.k. poprzez:</p> <p>1. bezpodstawne obdarzenie wiarygodnością zeznań świadka J. P. (1) złożonych na rozprawie w dniu 16 marca 2023 roku oraz zeznań świadka D. K. złożonych na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2023 roku w części dotyczącej agresywnego zachowania oskarżonego podczas pobrania krwi na zawartość alkoholu oraz ponownego przewiezienia oskarżonego w dniu 10 czerwca 2022 roku do (...) Szpitala Wojewódzkiego w S. i ponownego pobrania od niego krwi na zawartość alkoholu, w sytuacji gdy zeznania te nie zasługiwały na obdarzenie ich wiarygodnością z uwagi na brak potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym - które to uchybienie miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku z uwagi na fakt, iż zeznania w/w świadków złożone na rozprawie stały się podstawą dokonania przez Sąd I instancji ustaleń faktycznych sprawy</p> <p>2. nienależyte rozważenie treści dowodów w postaci całokształtu zeznań świadka J. P. (1) złożonych w toku dochodzenia (w zestawieniu ze sporządzoną przez świadka notatką urzędową z k-1), całokształtu zeznań świadków S. K. (1) i A. S. złożonych na rozprawach, protokołu pobrania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

krwi do pakietu numer (...) (k-17-18), pisemnej opinii z przeprowadzonych badań krwi na zawartość alkoholu (k-15-16), pisemnego wniosku z dnia 28.09.2022 r. o utylizację ampułki numer (...) (k-98a) oraz wyjaśnień oskarżonego we wzajemnym ich powiązaniu - co w konsekwencji doprowadziło do nieuwzględnienia przez Sąd I instancji przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy dowodów przemawiających na korzyść oskarżonego

3. nienależyte rozważenie treści dowodów w postaci zeznań świadka S. K. (1) oraz protokołu pobrania krwi do badań (k-17-18) - co w konsekwencji doprowadziło do dowolnej, błędnej i sprzecznej z treścią powyższych dowodów oceny, iż opisywana przez świadków J. P. (1) i D. K. sytuacja związana z 2-krotnym przywiezieniem oskarżonego G. W. do szpitala w celu 2-krotnego pobrania od niego krwi na zawartość alkoholu została potwierdzona przez świadka S. K. (1), który był osobą pobierającą 2-krotnie krew od oskarżonego G. W. w dniu 10 czerwca 2022 roku, na co wskazuje również treść niepoprawnie wypełnionego protokołu pobrania krwi;

II. mogący mieć wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego orzeczenia poprzez przez dowolne, błędne, nie znajdujące oparcia w całokształcie zebranego materiału dowodowego, a przy tym niezgodne z zasadami wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania przyjęcie, iż:

- w dniu 10 czerwca 2022 roku w S. oskarżony G. W. prowadził

w ruchu lądowym samochód marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,91 promila alkoholu etylowego we krwi (str. 6 uzasadnienia wyroku),

- w dniu 10 czerwca 2022 roku w S. oskarżony G. W. przewożony był 2-krotnie do (...) Szpitala Wojewódzkiego w S. w celu pobrania krwi na zawartość alkoholu, zaś przy tych czynnościach obecni byli funkcjonariusze Policji J. P. (2) i D. K. (str. 2 uzasadnienia wyroku),

- osobą pobierającą oskarżonemu 2-krotnie krew do badań na zawartość alkoholu w dniu 10 czerwca 2022 roku w (...) Szpitalu Wojewódzkim w S. był S. K. (1) (str. 2 uzasadnienia wyroku),

- podczas drugiego pobytu oskarżonego w (...) Szpitalu Wojewódzkim w S. w dniu 10 czerwca 2022 roku w celu zabezpieczenia prawidłowego toku czynności do szpitala wysłany został dodatkowy patrol policji (str. 2 uzasadnienia wyroku),

- oskarżony M. W. podczas pobierania od niego krwi na zawartość alkoholu do próbek znajdujących się w pakiecie oznaczonym numerem (...) - (...) w (...) Szpitalu Wojewódzkim w S. wykazywał agresywną i arogancką postawę, stwierdzając, iż nie da sobie pobrać krwi, przez co konieczne było użycie wobec niego środków obezwładniających i nałożenie kajdanek, zaś podczas pobierania krwi oskarżony był przytrzymywany przez funkcjonariuszy Policji (str. 2 uzasadnienia wyroku),

- próbki krwi znajdujące się w pakiecie oznaczonym numerem (...) - (...) (przekazanym do badań analitycznych w celu stwierdzenia

	<p>zawartości alkoholu) zawierały krew pobraną od oskarżonego G. W. w dniu 10 czerwca 2022 roku (str. 2 uzasadnienia wyroku),</p> <p>- próbki krwi znajdujące się w pakiecie oznaczonym numerem (...) - (...) (przekazanym do badań analitycznych w celu stwierdzenia zawartości alkoholu) po ich pobraniu były przechowywane prawidłowo w lodówce (str. 2 uzasadnienia wyroku),</p> <p>- wyniki analizy krwi objęte treścią pisemnej opinii biegłego z zakresu badań chemicznych (k-15-16) dotyczyły krwi pobranej od oskarżonego G. W. w dniu 10 czerwca 2022 roku w S.</p> <p>- co w konsekwencji doprowadziło do uznania oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzuconego mu w akcie oskarżenia - podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwalał na poczynienie powyższych ustaleń i na wydanie wyroku skazującego.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Szeroko rozbudowane zarzuty apelacji obrońcy zmierzają do wykazania, że w sprawie niniejszej nie występuje żaden wiarygodny dowód, pozwalający na dokonanie rzetelnych ustaleń faktycznych, odmiennych od wersji o braku sprawstwa oskarżonego, jednostkowo lansowanej przez tego ostatniego nawet nie w wyjaśnieniach, ale w jednorazowym procesowym oświadczeniu o tym, że nie przyznaje się do zarzutu. Tymczasem, wbrew teom apelacji, istnieje w sprawie</p>		

szereg dowodów, pozwalających na dokonanie jasnych, niewątpliwych ustaleń faktycznych, a argumenty apelacji nie pozwalają na akceptację tezy, że są to dowody nieprawdziwe. Przede wszystkim, trudno jest zakwestionować fakty dotyczące tego, że oskarżony został zatrzymany do kontroli, że w związku z wyczuwanym przez policjantów zapachem alkoholu został poddany próbom zbadania go na zawartości tej substancji, a wobec bezskuteczności tych prób – przewieziony do placówki medycznej celem pobrania krwi. Wprawdzie skarżący w pierwszym zarzucie usiłuje obalić wiarygodność zeznań tych świadków, jednakże nie może zostać uznany za przekonywujący argument, że ich zeznania nie są wiarygodne, bo nie ma takich dowodów więcej niż dwa – i inne dowody ich treści nie potwierdzają. Nie sposób logicznie i prawnie domagać się, by zeznania „zaledwie” dwóch świadków (przy faktycznym braku dowodów przeciwnych, skoro oskarżony wyjaśnień nie złożył), były automatycznie uznawane za niewystarczające – ilościowo, bo w zarzucie jest mowa, że inne dowody ich nie potwierdzają. Tymczasem ich zeznania potwierdzają (choć oczywiście nie co do każdego elementu relacji, ale w pewnych zakresach) kolejne dowody, jak protokół zatrzymania osoby (który potwierdza, że to oskarżony był wówczas zatrzymywany w związku z podejrzeniem kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości), protokół pobrania krwi oraz fotografia uszkodzonego pakietu (i później zeznania S. K. (1)) potwierdzają to, że od oskarżonego pobierano krew do badań, nawet jeśli sposób przeprowadzenia i udokumentowania tych czynności

pozostawiał wiele do życzenia, a treść opinii potwierdza to, że w badanej krwi zawartość alkoholu przekraczała poziom stanu nietrzeźwości. Wbrew treści apelacji S. K., choć niekonkretnie, potwierdził jednak opisywaną przez policjantów sytuację, gdy zatrzymanego przywieziono na pobranie krwi dwukrotnie z wyjaśnieniem, że pierwsza próbka uległa uszkodzeniu – nawet jeśli świadek nie był w stanie wskazać (nie widząc przy tym nieobecnego oskarżonego), czy dotyczyło to konkretnie tego przypadku, to nie można twierdzić, że świadek ten nie potwierdził zeznań funkcjonariuszy Policji. Podobnie dostrzeżone i uwzględnione przez Sąd I instancji przy rozważaniach braki protokołu pobrania krwi, w tym niewyraźny (omyłkowy?) zapis pierwszej cyfry numeru PESEL nie przekreślają wszelkiej wagi dowodowej tego dokumentu, w szczególności nie uzasadniają istotnych wątpliwości co do tożsamości osoby, od której próbkę tę pobrano. Osobę badaną dostatecznie identyfikują bowiem imię i nazwisko oraz – mimo wątpliwej pierwszej cyfry – numer PESEL. Skarżący podobnie usiłował wykazać brak podstaw do powiązania wyniku badania próbki krwi z osobą oskarżonego poprzez uwypuklenie swoich wątpliwości co do prawidłowości przechowywania tej próbki – twierdząc, że nie wykazano, że była ona przechowywana prawidłowo. Tymczasem świadkowie wskazali, że zawsze próbki są przechowywane w lodówce – i nic nie przeczy tezie, że skoro zawsze, to i ta była tak przechowywana. Brak protokołu komisyjnego złożenia próbki do lodówki i stwierdzenia, że bez potrzeby jej nie opuszczała, nie uprawdopodobnia niczym nie

popartych tez, że w lodówce takiej nie była przechowywana, nie pochodziła być może od oskarżonego, została zamieniona, wylana i ponownie napełniona krwią innej, przypadkowej, ale nietrzeźwej osoby itd. Podobnie nie wpływa na ocenę wiarygodności zeznań interweniujących policjantów okoliczność, kiedy o uszkodzeniu próbki dowiedział się inny policjant, prowadzący postępowanie, tj. A. S. i kiedy tę wiedzę uwidocznili, wydając postanowienie o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego, powołanego do zbadania próbek. J. P. (1) i D. K. zbieżnie i logicznie opisali, że po stwierdzeniu uszkodzenia pierwszej próbki pobranej krwi poinformowali o tym dyżurnego K. i pojechali z zatrzymanym ponownie do szpitala, gdzie prawdopodobnie ten sam lekarz/ratownik medyczny pobrał drugą próbkę – którą przekazali dyżurnemu celem złożenia jej (jak zawsze) do lodówki. Faktem jest, że pierwszy z nich mówił o agresji zatrzymanego przy pierwszym pobraniu (drugi o arogancji i sprzeciwie co do pobierania), obaj wskazywali na wsparcie, przysłane na czas drugiego pobierania – przy którym nie było ono już jednak potrzebne. Nawet jeśli więc pomiędzy ich relacjami występują jakieś różnice, to trudno wymagać, by zeznając wiele miesięcy po zdarzeniach – poza uszkodzeniem pierwszej próbki niespecjalnie przecież niepowtarzalnych, to nie można na podstawie ich charakteru logicznie wywodzić, że relacje te są nieprawdziwe, świadkowie nie zatrzymali oskarżonego, nie czuli od niego alkoholu, nie usiłowali zbadać go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, nie przewozili go na pobranie krwi, nie od niego pobrano jej próbkę

i w konsekwencji nie jego wynik zamieszczono w opinii – podczas gdy oskarżonego być może w ogóle nie było na miejscu zdarzenia, nie podpisywał protokołu zatrzymania, nie przedstawiał dowodu tożsamości albo też był całkowicie trzeźwy, a badaniu nie poddał się np. z przekory. Dla kwestii podstawowych dla odpowiedzialności karnej oskarżonego nie mają znaczenia poczynione przez sąd I instancji obocznie, rzeczywiście na podstawie niepewnych twierdzeń świadków ustalenia, czy to S. K. (1) pobierał od oskarżonego obie próbki krwi (czy może tylko tę, którą faktycznie przebadano), czy policjanci z grupy wsparcia musieli aktywnie uczestniczyć w drugim pobraniu, czy faktycznie tylko byli przy tym obecni. Okoliczności te miały miejsce już po popełnieniu czynu i ustalenia w tym zakresie były tak naprawdę zbędne z punktu widzenia znamion zarzuconego oskarżonemu przestępstwa. Ewentualne stwierdzenie ich nieprawidłowości nie mogło skutkować wstecznym ustaleniem, że skoro to nie S. K. pobierał również pierwszą próbkę, a wsparcie nie uczestniczyło przy pobraniu próbki nr 2, to sąd całościowo pomylił się co do oceny dowodów i ustaleń faktycznych, także co do faktu głównego, a oskarżony winien być uznany za całkowicie niewinnego.

Wniosek

O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego

zasadny
 # częściowo zasadny
 # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Całość wyroku, tak w części zaskarżonej, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana